

« Трѣдненъ пѣть, въ толкови зло вре-
« ме. Сега ми е добръ и ѹгодно, че се
« намѣрвамъ подъ покрѣва на една то-
« пла къща. Но лице-то ви еше повѣнъ
« ма ѹсладава.»

« Начертаніе-то на лицето ви, ксе-
« то изражава благочестіе-то и сърде-
« чна-тъ любовь ми вдѣхнахъ ѹвѣ-
« ренность. Дозволи ми, да ти створиѣ
« сердце-то си, и да ти раскажа тегла-
« ла-та си.»

« Видишь ли человекѣцѣ ми, че са ра-
« достны и веселы, защото се вѣща-
« тѣ въ отечеството си слѣдъединъ про-
« дължителенъ и кървавъ бой. Но азъ
« самъ си началникъ-а имъ съмъ наскър-
« бенъ мѣждѣ тѣхъ, и се боѣ да
« влѣза ѹ къщѣ-тъ си.»

« Не се боѣ зарадъ испрѣгѣтъ си,
« азъ знаѣ, че тѣ е добръ. Но едно-
« родный ми сынъ причинява ми смър-
« тно смѣшеніе.»